

ئەگەر نوپۇزتان کرد ؛ ریزه کانتان ریک بکن پاشان با یه کیکتان پیشنویزیتان بۆ بکات

له حیتان کوری عبدالله ئەلرەقاشیەو دەلیت: نوپۇزیکم کرد له گەل ئەبی موسای ئەشعەری، کاتیک له تەشەھود -تەحیات خویندن- بوو ؛ پیاویک له نیو خەلکیدا ووتی: نوپۇزکردن هاوتا کراوه (فەرزکراوه) له گەل چاکەکاری وزە کاتدا، کاتیک ئەبو موسا نوپۇزەکی تەواو کرد، ووتی: کئ بوو لەئیو و شەئ ئاوا وئاوای ووت؟ دەلیت: خەلکی بیدەنگ بوون، پاشان ووتی: کئ بوو لەئیو و شەئ ئاوا وئاوای ووت؟ دەلیت: خەلکی بیدەنگ بوون، پاشان ووتی: له وەیه حیتان تۆ ئەوەت وتییت؟ ووتی: من ئەوەم نەوتوو، وترسام له وەئی رەخەم لیبگریت به هۆیو، پیاویک ووتی: من ئەوەم ووت، وتەنها خیرم وپست، ئەبو موسا ووتی: ئایا نازانن دەبییت چی بلین له ناو نوپۇزە کانتان؟ پیغەمبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- وتاری بۆمان دا سونەتەکان و نوپۇزکردنی پروون کردو، فەرمووی: «ئەگەر نوپۇزتان کرد ؛ ریزه کانتان ریک بکن پاشان با یه کیکتان پیشنویزیتان بۆ بکات، ئەگەر -ئیمام- تەکیبەری کرد (ووتی: -اللہ اکبر- بۆ دابەستنی نوپۇز) ؛ ئیووش تەکیبەری بکن، ئەگەر ووتی: {عَبَّرِ الْمَعْصُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الصَّالِينَ} [الفاتحة: 7] واتە: {نەک (رێگای) ئەوانەئە خەشمی (تۆیان) لیبگرێو (وەک جوله کە وهاوکرده وەکانیان) وە نەک (رێگای) گومراییان وەک (گاوریەکان وهاوکرده وەکانیان)}، بلین: ئامین، خوای گەورە وەلامتان دەداتەو، ئەگەر تەکیبەری کرد وچوو بۆ رکوع بردن ؛ ئیووش تەکیبەری بکن وچن بۆ رکوع بردن، چونکە ئیمام لەپیش ئیووش دەروات بۆ رکوع بردن ولەپیش ئیووش -لەرکوع بردن- بەرز دەبیتهو»، -پاشان- پیغەمبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- فەرمووی: «ئەمە یەکسانە بە ئەو، وئەگەر ووتی: (سمع الله لمن حمده) واتا: (خودا وەلامی ئەوانە دەداتەو -ئەوانە دەبیستیت- کە حەمد و سوپاستی دەکەن)، بلین: (اللهم ربنا لك الحمد) واتا: (ئەئە خودایە پەرورەدگارمان حەمد و سوپاست تەنها بۆ تۆیە)، خوای گەورە وەلامتان دەداتەو، چونکە خوای گەورە لەسەر زمانی پیغەمبەرەکی -صلی اللہ علیہ وسلم- فەرمووی: (سمع الله لمن حمده)، ئەگەر تەکیبەری کرد وچوو بۆ سوجدە بردن؛ ئیووش تەکیبەری بکن وچن بۆ سوجدە بردن، چونکە ئیمام لەپیش ئیووش سوجدە دەبات و لەپیش ئیووش بەرز دەبیتهو -لە سوجدە بردن-»، -دواتر- پیغەمبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- فەرمووی: «ئەمە یەکسانە بە ئەو، ئەگەر له تەشەھود -تەحیات خویندن- بوو ؛ با یەکەمینی ئەو و شانەئە یەکیکانتان دەلیت -ئەمە بیئت-: (التحیات الطیبات الصلوات لله، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته، السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين، أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله) واتە (هەموو ستایشیکی گەورە و مەزبیتی بۆ خوای گەورە، و هەموو نوپۇزکردنیک تەنها بۆ ئەو زاتە، و هەموو قسە و کردەو یەکی باش و جوان و خیرکردنیک تەنها بۆ ئەو زاتە بە دلسوژی ئەنجام دەدریت، سەلام و سلاو لە سەر تۆ بیئت ئەئە پیغەمبەر له گەل رەحمەت و بەرەکات و پیروزی خوای گەورە، و سەلام و سلاو لە سەر ئیمە و لە سەر بەندە چاکەکانی خوای گەورە، شاھیدی دەدەم -دان دەنیم- بەوەئە کە هیچ پەرستراویک (شایستەئە پەرستن نییە بەراست و هەق جگە له اللہ، و موحمەد بەندە پیغەمبەری خودایە

[سەحیح - راست] [مسلم (ریوایەتی کردوو)]

هاوێلی بەرپۆز ئەبی موسای ئەشعەری -پەرزای خوای لیبیت- یەکیک له نوپۇزەکانی ئەنجامدەدا، کاتیک لەدانیشتنی تەشەھود -تەحیات خویندن- بوو ؛ پیاویک له پشتیەو لە نیو خەلکیدا ووتی: نوپۇزکردن هاوتا و بەراورد کراوه (فەرزکراوه) له گەل چاکەکاری وزە کاتدا، کاتیک ئەبو موسا نوپۇزەکی تەواو کرد، پرووی له نوپۇزخوینەکان کرد و پرسیاری لییان کرد: کئ بوو ئەو و شانەئە ووت؟ خەلکی بیدەنگ بوون، و هیچ یەکیکیان قسەیان نەکرد، پرسیارەکی دووبارە کردو، کاتیک هیچ کەسێک وەلامی نەدایەو، ئەبو موسا -پەرزای خوای لیبیت- ووتی: ئەئە حیتان دیارە تۆ وت ! ئەمیش بەهۆی بوپۆزی و نزیکی و پەیوهندی پۆی، و تۆمەتە کە هیچ زبانیکی پئ ناگەبەنی، و بۆئەوەئە هانی

بکەرە راسته قینه که بدات بۆ دانپیدانان، حیتان نکۆلی کرد، ووتی: ترسام له وهی سهرزه نشتم بکهیت ؛ به گومانی ئه وهی من وتوومه، له م کاته دا پیاویک له نیو خه لکی ووتی: من ووتم: وته نها مه به ستم خیر بوو، ئه بو موسا بۆ فیرکردنی ووتی: ئایا نازان ده بیته چی بلین له نیو نوێزه کانتان؟ ئه مپش وه کو نکۆلیه ک له سهر ئه م کرده وهیه، پاشان ئه بو موسا ووتی: پیغه مبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- جارێکیان وتاری بۆیان ده دا، ورێنماییه کانی شه ربه ته ی بۆیان پروون ده کرده وه، وفیری نوێژیانی کرد، وفه رمووی: ئه گه ر وپستتان نوێژ ئه نجام به دن ؛ پرپزه کانتان پرک بکه ن و راست وجوان به وستن، پاشان با په کیکتان پپشنوێژی بۆ خه لکی بکات، ئه گه ر -ئیمام- ته کبیره ی کرد (ووتی: -الله اکبر- بۆ دابه ستنی نوێژ) ؛ ئیوه ش ته کبیر بکه ن، ئه گه ر سوره تی -الفاتحه- ی خویند وگه یشته: {عَبْرَ الْمَعْصُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ} [الفاتحه: 7] واته: {نه ک (پرنگای) ئه وانه ی خه شمی (تۆبان) لپگه راوه (وه ک جوله که وهاو کرده وه کانیان) وه نه ک (پرنگای) گومپریان وه ک (گاوره کان وهاو کرده وه کانیان)}، ئیوه بلین: ئامین، ئه گه ر بلین ؛ خوای گه وره وه لآمی نزاکانتان ده داته وه، ئه گه ر ته کبیره ی کرد وچوو بۆ پرکوع بردن ؛ ئیوه پش ته کبیر بکه ن وپچن بۆ پرکوع بردن، ئیمام له پپش ئیوه ده پروات بۆ پرکوع بردن وله پپش ئیوه -له پرکوع بردن- به رز ده بیته وه؛ بۆیه پپشی مه که ون، ئه و ساته که مه ی ئیمام پپشی ئیوه چوو بۆ پرکوع بردن، پر ده بیته وه بۆتان به هۆی دواکه ووتتان بۆ هه ستانه وه له پرکوع بردن ؛ چونکه ئیوه دوا ی ساتیکی که م له پاش ئیمام هه لده ستنه وه له پرکوع بردن، ئه و ساته په کسانه به ئه و ساته، وماوه ی پرکوع بردنتان وه کو ماوه ی پرکوع بردنی ئیمامه، ئه گه ر ئیمام ووتی: (سمع الله لمن حمده) واتا: (خودا وه لآمی ئه وانه ده داته وه -ئه وانه ده بیستیت- که همد و سوپاستی ده که ن)، بلین: (اللهم ربنا لك الحمد) واتا: (ئه ی خودایه په روه ردگارمان همد و سوپاس ته نها بۆ تۆیه)، ئه گه ر نوێژخوینان ئه مه بلین خوای گه وره ده یان بیستیت و وه لآمی نزاکانیان ده داته وه، چونکه خوای گه وره -تبارک وتعالی- له سهر زمانی پیغه مبه ره که ی -صلی الله علیه وسلم- فه رموویه تی: (سمع الله لمن حمده)، پاشان ئه گه ر ئیمام ته کبیره ی کرد وچوو بۆ سوچه بردن؛ ئه وا ده بیته نوێژخوینانیش ته کبیر بکه ن وپچن بۆ سوچه بردن، چونکه ئیمام له پپش ئه وان سوچه ده بات و له پپش ئه وان به رز ده بیته وه -له سوچه بردن-، ئه و ساته په کسانه به ئه و ساته، ماوه ی سوچه بردنی نوێژخوینان په کسانه وه کو ماوه ی سوچه بردنی ئیمام، وئه گه ر ئیمام له دانپشتن بوو بۆ خویندنی ته شه هود -ته حیات- ؛ په که م شت که نوێژخوین ده یلیت بریتیه له: (التحيات الطيبات الصلوات لله * هه موو ستایشیکی گه وره و مه زنیته ته نها بۆ خوای گه وره یه، وهه موو نوێژکردنیک ته نها بۆ ئه و زاته یه): مه زنیته ومانه وه وهه موو مولکیک ته نها بۆ خوای گه وره، وهه موو نوێزه کان -له سه رووی هه موویانه وه نوێزه فه رزه کان- ؛ هه مووی بۆ په روه ردگار ئه نجامده درپت، (السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته، السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين * سه لام و سلآو له سه ر تۆ بیته ئه ی پیغه مبه ر له گه ل په رحمه ت و به ره کات وپه رۆزی خوای گه وره، سه لام و سلآو له سه ر ئیمه وله سه ر به نده چاکه کانی خوای گه وره): -مانای سه لام کردن واتا- له خوای گه وره داوای سه لامه تی و دووریم ده که م له هه موو عه یب وکه موکورتی و خراپه یه ک، و به تاییه ت سه لام ده که یان له سه ر پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم-، پاشان سه لام ده که یان له نه فسی خویمان، دواتر له به نده چاکه کانی خوای گه وره ؛ ئه وانه ی که مافه کانی خوای گه وره -سبحانه وتعالی- و مافه کانی خه لکی جیبه جئ ده که ن، پاشان (أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله * شاهیدی ده دم -دان ده نیم- به وه ی که هپج (په رستراویک شایسته ی په رستن نیبه به راست وهه ق جگه له الله، وموجه مد به نده وپیغه مبه ری خودایه

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/65097>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

